

[Jens Jensen.]

saa en Ejendom med 7 300 Kr.s Jordværdi, altsaa en ikke helt lille, men en meget vel-drevet og meget velbygget Ejendom; den betaler nu 228 Kr. 50 Ø. i Ejendomsskat, gaar ned til 207 Kr. 32 Ø., det er altsaa en Nedsættelse paa 21 Kr. 18 Ø.; og det er vel ikke noget egentligt Husmandsbrug, i hvert Fald betragtes det ikke som Husmandsbrug paa vedkommende Egn. Det er først, naar vi kommer til de større Landejendomme, at Skatteforhøjelsen mærkes. Tager vi f. Eks. en Gaard med en Grundværdi af 43 300 Kr., saa betaler den nu 996 Kr. 50 Ø., det vil stige til 1 229 Kr. 72 Ø., altsaa en Stigning af 233 Kr. 22 Ø. En Gaard med 30 800 Kr.s Jordværdi betaler 709 Kr., vil stige til 874 Kr. 72 Ø., 165 Kr. 72 Ø. i Forhøjelse af Skatten. En Gaard med 52 100 Kr.s Jordværdi betaler 1 198 Kr. og vil stige til 1 479 Kr. 64 Ø., det er en Forhøjelse af 281 Kr. 64 Ø.

Jeg har mange flere Eksempler, men jeg skal standse her. Jeg mener med disse Tal tilstrækkeligt at have bevist, at man behøver nu ikke at have saa forfærdelig stor Omsorg for de smaa Ejendomme, som man her taler saa meget om, for de skal nu nok kunne klare sig, selv om dette Lovforslag bliver gennemført og kommer til at virke fuldt ud i en nær Fremtid.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig ret meget ved Forslagets enkelte Bestemmelser. Angaaende Købstæderne er Forholdet jo det, som det ogsaa er anført i Bemærkningerne til Forslaget, at deres Ret efter den gældende Lov til at udskrive Skat paa fast Ejendom er stærkt begrænset. Forslagets § 4 giver Adgang til, at dette Forhold kan blive ændret. De høje Skatteprocenter, mange Byer har, fortæller, at en Ændring tiltrænges, og mange Byraad vil sikkert være taknemmelige for, at der gives dem Lejlighed til at inddrage i Kommunens Kasse Renten af de Grundværdier, som Byens Borgere i Fællesskab frembringer, men som nu gaar i de enkeltes Lommer. Det, Forslaget her tilsigter, er efter min og manges Mening en Reform, som kan faa overordentlig gavnlig Betydning for Købstædernes fremtidige Trivsel og Udvikling. Forslagets Virkninger vil ikke alene spores rent skattemæssigt, men vil ogsaa vise sig paa heldig Maade i Byernes økonomiske og sociale Liv.

Forslagets § 7 handler om Dækning af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder. Paragraffens 2det Stykke bestemmer, at den Del af Fondens Fornødenheder, der i det enkelte Skatteaar overstiger 8,5 pro mille af den samlede afgiftspligtige Grundværdi af

de i Amtsråadskredsen beliggende faste Ejendomme, kan udskrives paa anden Maade, dog ikke over $\frac{1}{3}$ af det samlede Beløb. Jeg mener, at det er rimeligt, at Promillen er sat til 8,5 af Grundværdien, idet Beskattningen paa den Maade paa det nærmeste indbringer det Beløb, som nu udskrives til Amterne rundt omkring i Landet. Under Hensyn til de store og stadig stigende Beløb, som Amterne faar ind af Motorskatten, synes jeg godt, man kan kræve, at Resten fortrinsvis skal udskrives paa fast Ejendom. Men der sker jo her en væsentlig Ændring, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa, idet Amterne ikke som nu kan udskrive paa Kommunerne, men skal, hvis de ikke vil dække deres hele Behov ved Udskrivning paa fast Ejendom, ligne det øvrige Beløb direkte paa de af Amtsråadskredsens Beboere, der er paalignet Indkomstskat til Staten. Det er en overordentlig heldig Bestemmelse, som jeg gerne vil takke den højtærede Indenrigsminister for. Derved gen-nemføres nemlig det Princip, som efter min Mening er det naturlige og rigtige, at de, som skal bruge Pengene, ogsaa kommer til fuldt ud at paaligne og opkræve dem. Jeg mener nemlig, at Sognekommunerne har mere end nok at gøre med at paaligne og indkassere deres egne Skatter og bør være fritaget for tillige at være Skatteopkrævere for Amterne. Ved den i Fjor og i Forfjor førte Forhandling om de af den foregaaende Regering stillede Forslag om Amtsskatternes Omlægning blev det ogsaa fra vor Side hæv-det, at det rigtigste vilde være, at Sognekommunerne blev fritaget for at opkræve Skat til Amterne. Det er altsaa det, der sker, hvis det foreliggende Forslag bliver til Lov. Jeg synes jo, det er rigtigt, som jeg sagde før, at de, der skal bruge Pengene, ogsaa kommer til at udskrive dem. Det blev rigtig nok hævdet under Forhandlingerne om Omlægningen af Amtsskatterne baade i Fjor og i Forfjor, at det var til Gavn for Sparsommeligheden ude i Kommunerne, at der lignedes en Del paa Kommunerne. Men jeg mener det modsatte, jeg mener, det an-sporer bedst til Sparsommelighed, naar de, der skal bruge Pengene, ogsaa selv skal sørge for at faa dem ind i Stedet for at sætte andre til det. Jeg tror derfor, det er en overordentlig heldig Bestemmelse, her er indsat med Hensyn til Optrævning af denne Skat, og jeg vil tilføje med det samme, at jeg vil haabe, at vi snart kan faa indført en Ordning, hvorefter Sognekommuner og Sog-neraad bliver fri for at opkræve Statsskat-terne, at Staten selv kommer til at sørge for Indkasseringen af dem.